

ME, PEER GYNT
MAYA FRIDMAN EN TOMOKO MUKAIYAMA

7 september 2018 - 19:00

Componist: Alfred Schnittke
Arrangement: Alfred Schnittke/Maya Fridman
Regie: Tomoko Mukaiyama
Cello: Maya Fridman
Piano: Tomoko Mukaiyama
Licht ontwerp: Pavla Beranova
Installatie: Tomoko Mukaiyama/Ting Gong
Technische regie: Yutaka Endo
Producent: Tomoko Mukaiyama Foundation
Coproducent: Korzo Theater, Gaudeamus Muziekweek
Ondersteund door: Fonds Podiumkunsten, Luftzug

FONDS
PODIUM
KUNSTEN
PERFORMING
ARTS FUND NL

Tomoko
Mukaiyama
Foundation x **KORZO**

Het uitgangspunt voor *Me, Peer Gynt* was het ballet *Peer Gynt* van choreograaf John Neumeier en componist Alfred Schnittke (1934-1998), dat op 22 januari 1989 in première ging in de Hamburgse Staatsopera. Het verhaal dat Schnittke en Neumeier vertellen is losjes gebaseerd op het beroemde toneelstuk met dezelfde naam van de Noorse toneelschrijver Henrik Ibsen.

In het oorspronkelijke verhaal van Ibsen verlaat de hoofdpersoon Peer zijn geboortedorpje in Noorwegen om een reis om de wereld te maken. Hij leeft een tijdlang als koopman op het strand van Marokko en eindigt als koning van een gekkenhuis in Egypte. Op zijn tocht door de woestijn blijft hij schaamteloos verlangen naar rijkdom, macht en romantiek. Aan het eind van zijn leven realiseert hij zich dat hij als een ui is, zonder kern. Hij heeft geen individuele persoonlijkheid en zal oplossen in het niets. Is hij door zichzelf te zijn, een mislukking geweest?

Het onderwerp *Peer Gynt* is een metafoor voor de mens vandaag die niet meer in contact staat met zijn eigen ik. Met *Me, Peer Gynt*, creëren de componisten een innerlijke reis. Een eeuwige reis op zoek naar identiteit. Maar de kern van het verhaal in *Me, Peer Gynt* wordt niet gevormd door cynisme of het niets. Het doel is om te proberen deze alledaagse egoïstische man te begrijpen door hem te bekijken met de ogen van zijn moeder Åse en zijn verloofde Solveig, twee vrouwen die Peer hun onvoorwaardelijke liefde en erkenning geven.

De installatie *Me, Peer Gynt* van Ting Gong maakt een scheiding tussen de innerlijke wereld en de buitenwereld. Ze prikkelt de verbeelding met het onverwachte ruimtegebruik en de niet-lineaire tijdlijn waar ze voor staat.

The starting point of Me, Peer Gynt was the ballet Peer Gynt by the choreographer John Neumeier and the composer Alfred Schnittke (1934-1998), which premièred at the Hamburg State Opera on 22 January 1989. The story Schnittke and Neumeier tell is loosely based on the well-known eponymous play by the Norwegian dramatist Henrik Ibsen.

In Ibsen's original tale, the protagonist leaves his small hometown in Norway and starts on a voyage around the world. Having spent his days as a merchant on a Moroccan beach, he ends up as the king of an insane asylum in Egypt. Wandering across the desert, Peer unashamedly keeps yearning for wealth, power and romance. At the end of his life, he realizes that he is like an onion, without a core. He has no individuality and thus will dissolve into nothingness. Has he been a failure in being himself?

The subject of Peer Gynt is a metaphor for people today who have lost touch with their inner selves. With Me, Peer Gynt, the composers create an inner journey. An eternal journey in search of identity. But cynicism and nothingness are not the core of the tale in Me, Peer Gynt. The aim is to understand this ordinary, self-centred man through the eyes of his mother Åse and his fiancée Solveig, two women who give Peer their unconditional love and deep recognition. The installation Me, Peer Gynt by Ting Gong divides the inner world from the outside. It triggers the imagination, creates a spatial leap and represents non-linear time lines.